

OPEN BRIEF

Aan het bestuur BNNVARA,

Geacht bestuur,

Waarom wil BNNVARA mij en mijn gezin zoveel verdriet doen?

Filmmaker Wytzia Soetenhorst en Witfilm hebben een documentaire gemaakt over de dood van mijn zoon. U gaat die uitzenden. Hij heet "De onbegrijpelijke dood van Mitchel". Mitchel is de naam van mijn zoon. Hij is in 2016 in het park van Schiedam door de politie doodgeschoten. Zeven kogels schoten ze in mijn jongen. Politie en justitie zeggen dat het een 'suicide by cop' is.

In de film wordt stukje bij beetje behandeld wie Mitchel was en wat er in zijn leven is gebeurd dat het zo ver heeft kunnen komen. Maar het is een verhaal dat niet klopt. Er staan valse beschuldigingen en fouten in. Zo is het niet waar dat mijn zoon 9 maanden in de gevangenis heeft gezeten.

Soetenhorst interviewt ook de oud-stiefvader van Mitchel waarmee veel ruzie was voor en na mijn scheiding. Mitchel was boos op hem. Nu mag hij van BNNVARA na de dood van mijn zoon van alles en nog wat vertellen over mij en Mitchel dat privé is.

Ik vraag het bestuur om stil te staan bij het verdriet dat u mij en Mitchels zusjes doet. In ons gezin wordt alle rouw en ellende weer naar boven gehaald. En daar wordt in deze film niet bij stilgestaan. Er wordt van alles opgerakeld uit ons leven. Wat heeft de wereld daar aan? Niets. Het is van ons.

Toen ik Wytzia Soetenhorst voor het eerst sprak deed ze net alsof ze in deze film aan de kaak wilde stellen dat mijn zoon was vermoord door de politie. Dat ze het zou gaan onderzoeken.

Daarom heb ik haar aan het begin het een en ander laten zien, zoals zijn kinderkamer en de brief die Mitchel had geschreven.

Maar toen ik merkte dat ze helemaal niet onderzocht hoe het komt dat hij is doodgeschoten en niet eens op zoek ging naar de waarheid, heb ik haar gezegd en laten zien dat ik deze film niet wil. Dat ik tegen deze film ben. Dat deze film door alle grenzen heen gaat van wat privé is van mij en van zijn zusjes. Toch is Wytzia Soetenhorst doorgedaan.

Nu zegt Soetenhorst opeens dat dat haar film belangrijk is omdat het de kijkers iets leert over rouwen en rouwverwerking. Het is grote onzin. Hoe kun je iets leren van rouw, als je niks weet hoe ik en zijn zusjes hebben gerouwd en wij daar niets over willen zeggen. En waar is de les in deze film, dat als wij dat niet willen, dat je dan met je handen van onze rouw af moet blijven? En als dit 'educatief' is, waar is de psycholoog dan in de film die er iets over uitlegt?

Tijdens het kort geding heeft mijn advocaat deze film racistisch voyeurisme genoemd. Eerst wordt mijn zoon doodgeschoten omdat hij 'schiet maar, schiet maar' zou hebben geroepen. Was dat onder precies dezelfde omstandigheden ook gebeurd met een jonge blanke student? Dát had Soetenhorst moeten onderzoeken. En was deze film ook zo gemaakt als het om het zoontje van een rijke blanke was gegaan? Ik geloof er niets van. Dan was een ander verhaal verteld.

Ik vraag u deze film vanavond niet uit te zenden. U heeft het kort geding wel gewonnen, maar wat u doet is walgelijk.

Vanessa Beaumont